

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The Holy Spirit spoke a prophecy and proclaimed the gospel through the mouth of the wicked Caiaphas, a reminder that God works in many ways one hardly expects, and He speaks through many voices one would never anticipate.

The Caiaphas Prophecy

Messianic enthusiasm over Yeshua had been progressively building in Judea. With each appearance He made in and around Jerusalem, more and more people believed Him to be the Messiah. After the resurrection of Lazarus, the enthusiasm reached a crescendo. If anyone doubted the validity of His miracles, they only needed to travel to Bethany and interview Lazarus and those present for the miracle.

Word of the resurrected man spread throughout Jerusalem. In their naïve enthusiasm, some of those who had seen the miracle reported the event to the Sanhedrin.

The high priest Joseph Caiaphas, the other chief priests and Sadducean leaders joined with Yeshua's critics to call an emergency meeting of the Sanhedrin. "What will we do? For this man does many signs" they said. They convened to discuss how they might avert a political crisis. "If we let Him go on like this, all men will believe in Him, and the Romans will come and take away both our place and our nation" (John 11:48). "Our place" refers to the Temple and the Sadducean priesthood's control over it. "Our nation" refers to Judea and the Sanhedrin's legal authority over the people.

They fully expected the Galilean, as a contender for the title of king of Israel, to eventually make a bid for power. It had happened often enough previously. With thousands of enthusiastic, messianic zealots behind Him, Yeshua would surely raise an insurrection against Rome who would, in turn, send their legions to crush the rebellion and remove the existing religious authorities from power. It was the only possible scenario that they could imagine.

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

De Heilige Geest sprak een profetie uit en verkondigde het evangelie door de mond van de goddeloze Kajafas, een aanuiding dat God op veel manieren werkt die men niet verwacht, en via veel stemmen spreekt waar men nooit op zou reageren.

De Kajafas Profetie

Messiaans enthousiasme m.b.t. Yeshua groeide geleidelijk in Judea. Bij elke optreden van Hem in en rond Jeruzalem, gingen meer en meer mensen geloven dat Hij de Messias was. Na de opstanding van Lazarus, bereikte het enthousiasme een crescendo. Als iemand twijfelde aan de geldigheid van Zijn wonderen, moesten ze alleen maar naar Bethanië reizen en Lazarus en de aanwezigen en die bij het wonder aanwezig waren ondervragen.

Het woord van de opgestane man verspreide zich over Jeruzalem. In hun naïef enthousiasme meldden sommigen van hen die het wonder hadden gezien dit voorval aan het Sanhedrin.

De hogepriester Jozef Kajafas, de andere hogepriesters en Sadduceese leiders vervoegden Yeshua's critici om een spoedvergadering van het Sanhedrin samen te roepen. "Wat zullen we doen? Want deze man doet vele tekenen", zeiden ze. Ze kwamen bijeen om te bespreken hoe ze een politieke crisis zou kunnen voorkomen. "Als we Hem op deze manier laten voortdoen, zullen alle mensen in Hem geloven, en zullen de Romeinen komen, en zowel onze plaats als ons volk wegnemen" (Joh. 11:48). "Onze plaats" verwijst naar de Tempel en de controle van het Sadducees priesterschap daarover. "Onze natie" verwijst naar Judea en de wettelijk gezag van het Sanhedrin over het volk.

Ze verwachtte dat de Galileeër, als een kanshebber voor de titel van koning van Israël, uiteindelijk de macht zou grijpen. Het was al vaak eerder gebeurd. Met duizenden enthousiaste, messiaanse zeloten achter Hem aan, zou Yeshua zeker een opstand tegen Rome ontketenen, die op hun beurt hun legioenen zouden sturen om de opstand neer te slaan en de bestaande religieuze autoriteiten hun de macht te ontnemen. Het was het enige mogelijke scenario dat ze konden bedenken.

One of them, Caiaphas, who was high priest that year, said to them, "You know nothing at all, nor do you take into account that it is expedient for you that one man die for the people, and that the whole nation not perish." (John 11:49-50)

Those words invoked a proverbial rabbinic maxim: "Better one life should be risked than that all should be certain to die." The high priest's point was clear: Kill Him now before He gets us all killed.

The Gospel of John takes note of the irony in Caiaphas' words. He had unwittingly uttered the gospel message: "Now he did not say this on his own initiative, but being high priest that year, he prophesied that Jesus was going to die for the nation, and not for that nation only..." (John 11:51-52). That is to say, God honored the office of the priesthood, and His Spirit inspired the utterance.

Eén van hen, Kajafas, die dat jaar hogepriester was, zeide tot hen: "Jullie weten helemaal niets, noch houden jullie er rekening mee dat het nuttig is voor jullie, dat één mens sterft voor het volk, en dat het gehele volk niet omkomt." (Johannes 11:49-50)

Die woorden riepen een spreekwoordelijke rabbijnse stelregel in het leven: "Beter één leven te riskeren dan dat allen zeker sterven." Het punt van de hogepriester was duidelijk: Dood nu Hem voordat Hij maakt dat wij allemaal gedood worden.

Het Evangelie van Johannes neemt nota van de ironie in Kajafas' woorden. Onbewust had hij de boodschap van het evangelie geuit: "Nu heeft hij dat niet dit op eigen initiatief gezegd, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus zou sterven voor het volk, en voor dat volk niet alleen..." (Johannes 11: 51-52). Dat wil zeggen, God erkende het ambt van het priesterschap, en Zijn Geest inspireerde de uitspraak.

